

Κατάσταση στο Ιράκ

Πλήρη πρακτικά των Συνεδριάσεων

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΤΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ 14 ΜΑΪΟΥ 2003

Κατάσταση στο Ιράκ

Καραμάνου (PSE). – Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να εκφράσω και εγώ τη βαθύτατη απογοήτευσή μου για το γεγονός ότι δείξαμε αδυναμία στο να συμφωνήσουμε επάνω σε ένα κοινό ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, παρά το γεγονός ότι η σημερινή συζήτηση δείχνει ότι υπάρχει κοινός τόπος, ότι υπάρχουν τα υλικά οικοδόμησης μιας κοινής ευρωπαϊκής ταυτότητας. Μιας ταυτότητας που μπορεί να προτάξει την πολιτική, τη λογική και τον πολιτισμό απέναντι στη βία και την κοινωνική και πολιτισμική βαρβαρότητα που προωθεί το νέο στρατιωτικό δόγμα των ΗΠΑ. Έχει καθήκον και υποχρέωση η Ευρωπαϊκή Ένωση να μελετήσει σε βάθος τη νέα διεθνή κατάσταση που δημιουργεί ο αμερικάνικος επεκτατισμός αλλά και η αναξιοπιστία της νεοσυντηρητικής αμερικάνικης ηγεσίας.

Οφείλουμε να απαιτήσουμε απαντήσεις στα ανοιχτά ερωτήματα που παραμένουν:

Πρώτο, για την κατάφωρη παραβίαση του διεθνούς δικαίου με έναν επιθετικό πόλεμο, δεύτερο, για την επιχείρηση εξαπάτησης της κοινής γνώμης για δήθεν όπλα μαζικής

καταστροφής που αποδείχθηκε το ψέμα του αιώνα, τρίτο, για τη βαρβαρότητα της λεηλασίας των πολιτισμικών θησαυρών, και ελπίζω κανένα μουσείο να μην τολμήσει να φιλοξενήσει τα κλοπιμαία, τέταρτο, για τον αφανισμό εκατοντάδων αμάχων, για την καταστροφή των υποδομών, για το βομβαρδισμό τηλεοπτικών σταθμών και τη δολοφονία δημοσιογράφων, και πέμπτο και όχι τελευταίο σε σημασία, για τον πόλεμο που έχει εξαπολυθεί εκ μέρους των ΗΠΑ εναντίων των Ηνωμένων Εθνών.

Ασφαλώς, η κατάρρευση του δικτατορικού καθεστώτος του Σαντάμ Χουσεΐν δεν μπορεί να λειτουργήσει ως κολυμβήθρα του Σιλοάμ για τους Αμερικανούς και τους συμμάχους τους. Τέλος, θα ήθελα να τονίσω ότι οι άξιες γυναίκες του Ιράκ μπορούν να συμβάλουν αποφασιστικά στον τερματισμό του χάους στο μεταπολεμικό Ιράκ, στην ανασυγκρότηση της χώρας και στη μελλοντική δημοκρατική διακυβέρνηση.

Η Προεδρία και η Επιτροπή πρέπει να απαιτήσουν άμεση εφαρμογή του ομόφωνου ψηφίσματος 1325 του ΟΗΕ που ζητεί την αυξημένη συμμετοχή και εκπροσώπηση των γυναικών σε όλα τα κέντρα λήψης αποφάσεων σε όλα τα επίπεδα. Και τέλος, ελπίζουμε στις 21 Ιουνίου η Ευρωπαϊκή Ένωση να ασκήσει την επιρροή της, ώστε να ληφθούν αποφάσεις που θα υλοποιούν τον οδικό χάρτη, για να βρεθεί επιτέλους δίκαιη λύση στο Μεσανατολικό και να αποκατασταθεί κλίμα εμπιστοσύνης με τον αραβικό κόσμο.